

Co znamená nařízení Evropské unie na obnovu přírody pro Českou republiku

Pavel Pešout, Jan Šíma

Evropská komise zveřejnila 22. června 2022 návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o obnově přírody. Přináší tím legislativní nástroj k naplňování Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti 2030 přijaté před dvěma lety, která obsahuje plán na obnovu přírody a je jedním z pilířů „Zelené dohody pro Evropu“ (The European Green Deal). Evropská komise tím plní svůj úkol vyplývající ze strategie předložit

právně závazný návrh cílů v oblasti obnovy přírody (obnovy narušených ekosystémů). Dramatický nárůst extrémních projevů počasí, rizik a hrozeb v oblasti životní úrovně, bezpečnosti a sociálního smíru významně umocňuje naléhavost realizace opatření zacílených na obnovu ekosystémů jako předpokladu zajištění dlouhodobé potravinové a energetické soběstačnosti a kvality života.

Obnova vodního režimu v minulosti odvodněných rašeliništ v CHKO Jizerské hory. Foto Pavel Pešout

Plán na obnovu přírody obsažený ve Strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti 2030 (dále jen Strategie EU) se může jevit jako ambiciózní a obtížně proveditelný (Pešout 2020), nicméně jeho bezodkladná realizace je nezbytná pro naše další přežití (Hermoso *et al.* 2022). Na zachovalé přírodě jsme plně závislí – potravinově, z hlediska dostupnosti čisté vody a vzduchu a samozřejmě také zdravotně. V mnoha částech světa můžeme pozorovat dramatický úbytek hmyzu vč. opylovačů, bez kterých se neobejde produkce tří čtvrtin potravinářských plodin (IPBES 2019). Souhrn vědeckých důkazů obsažený v šesté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC), zohledňující vzájemnou závislost klimatu, ekosystémů, biodiverzity a lidské společnosti, je jednoznačný: Změna klimatu bezprostředně ohrožuje kvalitu života lidí člověka a zdraví celé planety. Každým dalším zpožděním v omezování negativních dopadů změn podnebí a přizpůsobování se jim proměškáme krátkou a rychle se uzavírající příležitost k zajištění životaschopné a udržitelné budoucnosti pro všechny (IPCC 2022). Z nedávné studie dokončené v rámci hodnocení strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 (EC 2022) vyplývá, že EU v letech 2011–2020 nedokázala úbytek biologické rozmanitosti zastavit. Vyhledky pro biologickou rozmanitost a ekosystémy jsou neradostné a ukazují, že současný přístup nefunguje. Proto Evropský parlament a Rada trvají na zintenzivnění úsilí o obnovu ekosystémů. Evropský parlament v usnesení z ledna 2020 (EP 2020) vyzval Evropskou komisi, aby přešla od dobrovolných závazků k návrhu ambiciózní a inkluzivní strategie, která by pro EU a její členské státy zavedla právně závazné (a tudíž vymahatelné) kvantifikované cíle.

Komplexní norma

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o obnově přírody – „Nature Restoration Law“ (dále jen „nařízení“) je postaven jako komplexní norma navazující na stávající legislativu EU v oblasti ochrany přírody (směrnice o ochraně volně žijících ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, nařízení o invazních nepůvodních druzích) a v oblasti ochrany řek a vodních ekosystémů (rámcová směrnice o vodách) a další dokumenty EU (např. lesní strategii EU do roku 2030 či iniciativu EU týkající se opylovačů). Nařízení naplňuje nejen Zelenou dohodu pro Evropu, ale i další evropské politiky a koncepce v oblasti udržitelného hospodaření a využívání

Nařízení o obnově přírody se zaměřuje i na urbanizovaná území s cílem navýšit plochy veřejné zeleně. S pomocí národních programů i programů s účastí EU je již řadu let budována zelená a modrá infrastruktura ve městech a obcích. Na snímku projekt zlepšení hospodaření s dešťovou vodou a revitalizace nádrže v centru obce Bratčice. Foto Pavel Pešout

přírodních zdrojů. Z legislativního pohledu, tedy formou, charakterem a strukturou nařízení, se zevrubněji zabývá příspěvek V. Stejskala (2022) v předminulém čísle tohoto časopisu.

Nařízení není zaměřeno pouze na obnovu ekologických funkcí přírodních stanovišť, jak jsou definovány stávající, výše zmíněnou legislativou, ale na krajinu celkově, na široce vymezené skupiny ekosystémů zemědělské krajiny, měst, lesů, vodních toků či na stanoviště významná pro opylovače atp. Pokud máme závazku ucelené obnovy přírody plynoucímu z nařízení dostát, bude třeba opustit stávající izolovaný, sektorový přístup, kdy je zvlášť řešena ochrana zvláště chráněných částí přírody, správa toků, hospodaření v krajině, správa zelené infrastruktury urbanizovaných ploch, územní plánování atd.

Změna zákona o ochraně přírody a krajiny (?)

V souvislosti s naplňováním nařízení v České republice se objevují úvahy o potřebě komplexní novely, či dokonce nového zákona o ochraně přírody a krajiny. Zákon o ochraně přírody a krajiny jistě v některých částech zastaral, například ve zvláštní ochraně druhů (Pešout, Šíma, Blažejová, Tomášková, Filipová, Fuglíková *et al.* 2022), ale díky velké nadčasovosti v době

svého přijetí na něm stále můžeme stavět a potřebné rychlé změny provést dílčí novelou. Pro uvedený přístup svědčí i skutečnost, že navržený předpis má formu nařízení – jde tedy o přímo použitelný předpis EU, který se dále netransponuje a je „pouze“ nezbytné zajistit jeho provázání s národní legislativou, tedy tzv. adaptaci.

Bude samozřejmě třeba stanovit kompetence k provádění nařízení, zejména gesci ke zpracování Národního programu obnovy přírody (dále jen NPOP), což bude velmi náročný proces s rozsáhlou participací zájmových skupin, municipalit, hospodářů a široké veřejnosti. Dále bude nutno ukotvit odpovědnosti za podávání zpráv EU a sběr dat a nelze vyloučit ani nutnost legislativních úprav ve vazbě na ustanovení nařízení, jež se týká práva na soudní přezkum NPOP ve vztahu k potenciálně velkému okruhu oprávněných osob (k rozšíření účasti veřejnosti, cf. Stejskal 2022).

Dílčí novelu si pravděpodobně vyžádá obecná ochrana přírody, do níž bude nejvhodnější zahrnout věcné vazby a prováděcí podrobnosti, jež budou souviset s naplňováním nařízení. Zejména půjde o vytvoření podmínek pro dostatečné zlepšení kvality a kvantity přírodních stanovišť v zájmu EU včetně jejich obnovy a propojení, a to při zohlednění ekologických požadavků druhů, které jsou na tato stanoviště

Intravilánové revitalizace se v České republice daří realizovat ve stále větším počtu obcí. Příkladem je řeka Blanice, která byla revitalizována v celé délce, ve které protéká městem Vlašim. Zároveň na tomto úseku byly zprospuštěny všechny čtyři zdejší jezy. Foto Pavel Pešout

Závazek územně chránit přírodu na 30 % území se nabízí naplnit také zahrnutím soukromých rezervací zřizovaných Českým svazem ochránců přírody, Českou společností ornitologickou a dalšími spolky, jako např. pralesa Jehliště nedaleko Sedlce-Prčice. Foto Pavel Pešout

vázány. K tomu se nabízí využít stávající institut významných krajinných prvků (dále jen „VKP“), zejména o těch „ze zákona“, upřesnit způsob vymezení jejich jednotlivých segmentů (tam, kde to není zřejmé), cílů ochrany a zajištění

péče apod. Dalším nástrojem, který by měl být základem pro naplnění požadavku na zajištění konektivity, je přirozeně územní systém ekologické stability ÚSES, resp. jeho zmodernizovaná podoba (viz dále).

Úprava institutů obecné ochrany území, zejména VKP a ÚSES, v oblasti legislativní i metodické je také předpokladem k naplnění dalšího závazku plynoucího ze Strategie EU, a to do roku 2030 chránit nejméně 30 % rozlohy souše EU. Na úrovni celé EU to znamená v porovnání se současností navýšit o 4 % rozlohu chráněná území na souši. V případě České republiky činí plocha všech chráněných území (po odstranění územních překryvů) 17 256,7 km², tzn. 21,88 % území. Pokud bychom měli naplnit cíle Strategie v nesnížené úrovni, bude třeba chránit dalších 8 % území, tedy přibližně 6310 km². Nabízí se možnost dokončit soustavu velkoplošných zvláště chráněných území, tedy zejména vyhlásit nové CHKO Soutok, Krušné hory, Doupovské hory, Středomoravské Karpaty a Rychlebské hory (Pešout 2015, Pešout & Dort 2022), ani to však nebude dostatečné a bez zahrnutí alespoň vybraných skladebných částí ÚSES a VKP se neobejdeme (blíže viz příspěvek E. Knižátkové a P. Havla dále v tomto čísle Ochrany přírody).

Změny předpisů v oblasti uspořádání a užívání krajiny (?)

Nařízení uceleně řeší celkový stav krajiny. Většina opatření tedy není zacílena na zvláště chráněné části přírody, nýbrž bez rozlišení na obhospodařovanou a obydlenou krajinu. Nastavení, kompetence a možnosti současné ochrany přírody k uchování biologické rozmanitosti nestačí, samotná nemůže zajistit, aby se příroda v dostatečné míře vrátila do našeho života. Právě „navrácení přírody do našeho života“ je přitom hlavním motem Strategie EU a plán na obnovu ekosystémů, který má nařízení pomoci naplnit, představuje jeden z hlavních nástrojů. Připomeňme, že nařízení přináší závazné cíle v oblasti obnovy narušených ekosystémů. Mezi nejzásadnější patří zabezpečit, že se nejméně u třetiny druhů a stanovišť, jež chrání příslušná legislativa EU a nyní nejsou v příznivém stavu, současný stavlepší. Je zjevné, že bez celkového zlepšení stavu zemědělské krajiny, lesů a vodních ekosystémů, bez změny přístupů v územním plánování se plnění tohoto cíle nepodaří, stejně jako dalších týkajících se např. stavu opylovačů.

V případě sladkovodních ekosystémů Komise konstatuje pomalé naplňování Rámcové směrnice o vodách a formuluje klíčový závazek – do roku 2030 obnovit nejméně 25 000 km negativně ovlivněných toků na volně tekoucí řeky.

Toho má být dosaženo odstraňováním nebo úpravou překážek, které brání migraci ryb a přirozenému pohybu sedimentů, primárně těch, které neslouží k výrobě energie, vnitrozemské plavbě, zásobování vodou atp. V této oblasti má Česká republika významné rezervy. Existuje sice Koncepce zprůchodnění říční sítě, avšak tato je naplňována jen fragmentárně (Vogl 2019). Plány dílčích povodí obsahují desítky návrhů opatření, přesto se morfologický stav a kontinuita vodních toků obnovují pomalu, a to navzdory příznivě nastavenému systému finančních podpor. Pro rychlejší změnu stavu bude třeba zajistit větší motivaci správců vodních toků. Nabízí se v této souvislosti rozšíření hlavního předmětu činnosti státních podniků povodí v zákoně o povodí. V zákonu o vodách by bylo vhodné provést dílčí změny zjednodušující projednání a přípravu revitalizačních staveb, změny umožňující ve velkém rozsahu využívat přirozenou renaturaci vodních toků a řešící odběry vod pro rybí přechody na energeticky využívaných vodních překážkách (bližší viz příspěvek K. Kujanové dále v tomto čísle časopisu Ochrana přírody).

Nařízení se soustředí také na lesy. Směřovat by mělo ke zvyšování různorodosti druhové, věkové a prostorové struktury lesů s cílem zvýšit jejich kvalitu a odolnost, posílit jejich biologickou rozmanitost a schopnost ukládání uhlíku při současném zohlednění jejich produkční funkce. Kromě změny hospodaření v lesích (mj. preferování nepasečných forem, zlepšování kvality přírodních stanovišť v zájmu EU) budou zřejmě potřebné i dílčí změny lesnické legislativy, zejména pro umožnění sledování předepsané sady indikátorů, např. zavedení ukazatele v lesnickém plánování pro sledování objemu stojícího a ležícího mrtvého dřeva (bližší viz příspěvek J. Hofmeistera a M. Svobody dále v tomto čísle Ochrany přírody). Optikou plnění závazků plynoucích z nařízení bude také třeba nahlížet na aktuálně probíhající přípravu změny legislativy v oblasti myslivosti, protože současné přemnožené stavy spárkaté zvěře obnovu odolnějších lesních ekosystémů významně limitují.

Dále je pravděpodobné, že bude nezbytné příslušně upravit legislativu v oblasti výstavby a územního plánování, např. pro zajištění naplnění zvýšení ploch městské zeleně (o 3 % do r. 2040 a 5 % do r. 2050 oproti stavu v r. 2021) či navýšení ploch zeleně, která je začleněna do stávajících i nových budov a objektů infrastruktury, mimo jiné prostřednictvím jejich renovací a obnovy.

Poškození smrkových monokultur kůrovcovou kalamitou je příležitostí ke změně způsobu lesního hospodaření a obnově druhově a věkově pestrých porostů. Na fotografii CHKO Lužické hory. Foto Pavel Pešout

Nařízení dává důraz na zelenou infrastrukturu a konektivitu. Na zemědělské půdě by mělo dojít ke zvýšení zastoupení krajinných prvků. Na snímku alej ovocných stromů v Polabské nížině mezi Velimí a Sokolčí. Foto Pavel Pešout

Dobudování zelené infrastruktury

V urbánním prostředí se nařízení soustředí na navýšení ploch městské zeleně (zejména podílu stromů, ale i zeleně jako součásti staveb a infrastruktury), což mimochodem plně koresponduje i s jedním z bodů aktuálního

programového prohlášení vlády „Zasadíme se o zlepšení klimatu ve městech a obcích jejich výrazným ozeleněním. Legislativně ukotvíme tzv. modro-zelenou infrastrukturu“. Celkově lze nařízení chápat, s jeho důrazu na posílení konektivity stanovišť, lesů, volně tekoucích řek i zajištění podílu krajinných prvků v zemědělské krajině, jako významný impuls k podpoře

Pokud má Česká republika naplnit cíl obnovení morfologického stavu 250–300 km řek do r. 2030, bude třeba zajistit zvýšenou alokaci finančních prostředků v dotačních nástrojích pro tento typ opatření. Revitalizace 10 km dlouhého úseku řeky Vltavy Vraňany–Hořín realizovaná Povodím Vltavy, s. p., díky podpoře z OPŽP stála 180 mil. Kč. Foto archiv Povodí Vltavy, s. p.

zelené infrastruktury krajiny a uplatňování řešení založených na přírodních procesech.

Základní kostrou zelené (a modré) infrastruktury v České republice je ekologická síť – soustava vzájemně propojených přírodních a přírodně blízkých území, kde hodnotíme a chráníme úroveň rezistence a resilience a o níž diferencovaně podle priorit pečujeme. Její základ představuje územní systém ekologické stability a soustava zvláště chráněných území, ale také většina významných krajinných prvků a část přírodních parků. Segmenty ekologické sítě dnes zabírají 56 % plochy ČR (Pešout & Hošek 2012). Funkční nadstavbu tvoří vymezené biotopy volně žijících živočichů vč. jejich migračních koridorů vymezované a poskytované pro územní plánování od r. 2020 (Pešout, Hlaváč & Chobot 2018a, b). Lze konstatovat, že Česká republika má již nyní dostatečně robustní ekologickou síť, je však nutno upřesnit vymezení některých segmentů, začít důsledně uplatňovat již existující legislativní a ekonomické nástroje při její ochraně a zajištění péče, a to v široké spolupráci s hospodáří a obcemi. Navíc, v případě ÚSES je potřebná zásadní změna paradigmatu. Je nutno více zohledňovat ochranu, obnovu a propojení aktuálních přírodních stanovišť a biotopů pro ně charakteristických druhů (Hlaváč & Pešout 2017).

Národní program obnovy přírody

Pilířem nařízení je zpracování NPOP. Mnohé cíle, úkoly a opatření vyplývající z nařízení již obsahují stávající národní politiky, koncepce a strategie, z většiny po meziresortním projednávání schválené vládou (Strategický rámec ČR 2030, Národní plán adaptace na změnu klimatu, Strategie ochrany biodiverzity, Státní program ochrany přírody, Koncepce na ochranu před následky sucha, Národní lesnický program, plány povodí ad.), a jak již bylo výše naznačeno, řada z cílů nařízení také souznívá s aktuálním programovým prohlášením vlády. Bude třeba nastavit vazby a komplementarity, zejména v případě opatření, kterými je naplňována stávající legislativa jako např. s prioritním akčním rámcem pro soustavu Natura 2000. NPOP bude konkrétněji kvantifikovat a prioritizovat závazky jak územní, tak kvalitativní v oblasti obnovy přírody s přihlédnutím k národním specifikům. Je také vyžadována koordinace NPOP s iniciativou RePower EU, zejména s vymezováním zón vhodných pro instalaci obnovitelných zdrojů energie. Nový legislativní rámec bude nutné zohlednit také při aktualizaci Strategie ochrany biodiverzity, která nás čeká v r. 2025 (a případně Státního programu ochrany přírody, pokud bude nadále zachován), přičemž s ohledem na ambice

nařízení a NPOP bude zjevně nutné jejich zásadní přepracování.

Změny v nastavení podpor

Podle pozice ČR k návrhu nařízení projednané v Parlamentu ČR (Havel *et al.* 2022) bude ke splnění jeho cílů nezbytné zajistit adekvátní finanční podporu, resp. adaptaci jak unijních, tak národních finančních nástrojů. Členské státy včetně ČR budou muset v rámci svých vnitrostátních rozpočtů zohlednit potřebu směřování výdajů na cíle v oblasti obnovy přírody, ochrany a podpory zvyšování biologické rozmanitosti. Cíle podpory nicméně nejsou zcela nové, vyplývají ze stávajícího právního rámce legislativy EU v oblasti ochrany přírody a z národních politik, koncepcí a strategií v oblasti biodiverzity, krajiny a zvládání dopadů klimatické změny.

Systém podpor v rámci resortu životního prostředí je pro realizaci opatření obnovního charakteru nastaven vhodným způsobem. Zahrnuje jak podporu drobných neinvestičních opatření (především Program péče o krajinu), menších investic (především Program obnovy přirozených funkcí krajiny, aktuálně posílený z Národního programu obnovy, a Projektové schéma AOPK ČR financované z OPŽP), tak rozsáhlejších investičních akcí (Operační program Životní prostředí). Je však jisté, že bez významného finančního posílení OPŽP a národních programů MŽP nebude ČR do r. 2030 schopna cíle nařízení naplnit. Například bychom měli obnovit dobrý stav nejméně na 30 % plochy přírodních stanovišť či významně urychlit (oproti dobíhajícímu OPŽP 2014–2020 minimálně pětkrát) zlepšení morfologického stavu vodních toků (vč. odstraňování či zprostupňování migračních bariér) a přirozených funkcí souvisejících záplavových území. Podfinancování OPŽP částečně zlepší aktuálně projednávaná realokace z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP), je ale jisté, že je to řešení jen dílčí a bude třeba přijmout další změny v nastavení programů, přičemž s postupující dobou jejich naplňování to bude představovat stále obtížnější úkol.

Pro posílení modré a zelené infrastruktury ve městech a plánování veřejné zeleně je nastavena významná podpora zejména v IROP, v menším objemu i v rámci OPŽP a Národního programu obnovy.

Zcela zásadní význam pro stav biologické rozmanitosti včetně krajiny má zemědělství. Základním nástrojem k realizaci a sledování

naplňování nařízení, ale i cílů strategie „Od zemědělce ke spotřebiteli“ (EK 2020b) je nová společná zemědělská politika (dále jen SZP). Aktuálně finalizované nastavení SZP v České republice se podařilo oproti předchozím obdobím více posunout požadovaným směrem (Čámská 2018), přesto se při sledování protestů některých velkozemědělců nelze ubránit pocitu, že nedošlo k pochopení premise, ze které Evropská komise při formulaci strategie a nařízení vycházela: „Zemědělci mezi prvními pociťují následky úbytku biodiverzity a také patří mezi první, kteří využívají výhod její ochrany a obnovy, protože biologická rozmanitost jim pomáhá zajistit bezpečné, udržitelné a cenově dostupné potraviny a poskytuje jim příjmy.“ Blíže k vyhodnocení výsledků snah o prosazování opatření na ochranu a obnovu přírody v nové SZP viz příspěvek K. Čámské dále v tomto vydání Ochrany přírody.

Doplnění systému sledování a monitoringu

Nařízení stanoví rozsah povinného dlouhodobého monitoringu stavu biodiverzity a inventarizaci a podávání zpráv (reportingu) EK. Jde z části o již realizovaný monitoring (např. index běžných druhů ptáků, mapování biotopů), ale v další řadě případů půjde o dosud neukotvené indexy stavu biodiverzity a krajiny (např. množství ponechávané mrtvé dřevní hmoty v lesích, četnost a rozmanitost opylovačů, korunový zápoj zeleně ve městech ad.).

Kromě toho, co plyne z nařízení, zůstává klíčovým závazkem Strategie EU do r. 2030 také zajistit účinnou správu všech chráněných území, definování jasných cílů ochrany a sledování jejich naplňování. K dosažení tohoto cíle v případě zvláště chráněných částí přírody by měl významně přispět probíhající integrovaný projekt programu EU LIFE „Jedna příroda“ Ministerstva životního prostředí, AOPK ČR a akademických pracovišť, společně s projektem AOPK ČR „Informační systém ochrany přírody II“ (Zárybnický, Pešout & Chobot 2020). V oblasti obecné ochrany přírody však bude třeba ve vazbě na nařízení v rámci Informačního systému ochrany přírody (ISOP) dobudovat modul „registr krajiny“. Jde o dlouho plánovaný záměr, který se nepodařilo dosud realizovat v celé šíři, a zatím je vytvořeno jen několik dílčích částí (např. databáze památných stromů, ÚSES v CHKO). Registr krajiny bude nutný ke sledování naplňování závazků v oblasti obecné územní ochrany přírody (dosažení plochy i zajištění péče).

Nařízení dozná úprav

Návrh nařízení je aktuálně standardně projednáván příslušnou skupinou Rady EU (WPE) – v současnosti tedy pod vedením CZ PRES – a souběžně v Evropském parlamentu. V rámci všech členských států EU je také v národních parlamentech v různé fázi diskuse a projednávání pozic k předloženému návrhu. Česká pozice byla mezipředmětově projednána a předložena Parlamentu ČR v červenci 2022 (Havel et al. 2022). Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny odsouhlasil navrženou pozici ČR dne 5. října 2022 (usnesení výboru č. 96) a stejně tak následně Senát dne 12. října 2022 (usnesení Senátu č. 578).

Lze předpokládat, že na základě průběhu a závěrů jednání na všech úrovních dojde ještě k úpravám textu nařízení. Hlavní část projednávání v Evropském parlamentu (návrh zprávy, pozměňovací návrhy, hlasování) proběhne pravděpodobně v první polovině roku 2023, kdy naváže Švédsko na CZ PRES při projednávání v rámci Rady EU a bude probíhat diskuse nad revizemi textu apod. Další fáze, tedy trialog

a celkovou finalizaci procesu lze očekávat nejdříve v druhé polovině roku 2023.

S ohledem na aktuální roli ČR jako předsednické země, kdy je (obzvláště v této počáteční fázi) hlavní rolí především moderování diskuse nad legislativním návrhem, bude zásadní především nadcházející období a jednání o podobě návrhu. Bude důležité, aby ČR případně uplatnila své priority (jak byly formulovány v Pozici ČR) a současně „byla při tom“, abychom měli dostatečný vliv do principů zakotvených nařízením a byli schopni jej naplňovat. Pokud bude nařízení v závěru příštího roku přijato (s účinností od r. 2024), čeká nás perná práce na přípravě právní adaptace a především implementaci nařízení, přípravě NPOP apod. Výsledkem by ale měly být odolnější ekosystémy a zdravá krajina pro nás i naše potomky. ■

Seznam literatury najdete na www.casopis.ochranaprirody.cz

Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta životního prostředí
a Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

vás zvou na 9. společnou konferenci

K vybraným otázkám praktické ochrany přírody IX.

tentokrát na téma

PŘIPRAVOVANÁ EVROPSKÁ LEGISLATIVA PRO OBNOVU PŘÍRODY

Aula České zemědělské univerzity, online přenos
2. 2. 2023

Registrace do 27. 1. 2023 na stránkách www.nature.cz
Konference se uskuteční v Aule ČZU, k dispozici bude i online přenos.
Kontakt: kveta.cernohlavkova@nature.cz